

Tanulmányi kirándulás – Veszprém és környéke (2014. május 7-9)

Első nap.

Szerda reggel 8:45-kor találkoztunk a Déli pályaudvaron, az egyik nagy kijelző alatt. Az egy-két rövid késés ellenére mindenki befutott Tóth Peti kivételével, aki betegsége miatt kénytelen volt kihagyni a túrát. Sajnos Kiss Gergely Osztályfőnök Úr sem tudott eljönni. A vonat 9 óra után nem sokkal indult, majd körülbelül 2 óra vonatút után megérkeztünk Zirc-re, ahol átszálltunk egy helyi buszjáratra, ami elvitt minket egészen Veszprémig. Itt városismereti vetélkedőn vettünk részt, amelynek feladatait 5 csapat tagjainak kellett kitalálniuk. A feladatok során egyre csak közeledtünk a Veszprémi Szent Mihály Főplébánia felé. Azonban még mielőtt odaértünk volna, Marci fotózott az égből quadcopterrel. A templomban egy kedves idegenvezető néni mesélte el a templom történetét. Ezen ismeretekkel indultunk tovább megcsodálni a panorámát, ahol egykor talán maga a székesegyház alapító Géza fejedelem is gyönyörködött. Ezután indultunk tovább a Bakony középső részére. Ismét vonatoztunk, majd megérkeztünk Vinyére. Szerencsére nem kellett sokat sétálnunk, a szállás csak pár percre volt, egy rét mellett. Amíg Horváth Tanán Úr a szállásról egyeztetett, a hiperaktívabbak a vasút melletti réten fociztak. A fáradtabbak leültek az ottani büfé padjain. Nem sokkal később már elfoglalhattuk szállásunkat, amelyben kényelmesen elfért mindenki. A délutánt játékokkal és a vacsora előkészítéssel töltöttük. Patyó vezetésével elkészült a mesésen finom vacsora, ami chilis bab volt. Miután mindenki jóllakott, lehetőség volt pingpongozni, TV-t nézni, vagy egyéb módon elfoglalni magunkat. Domi és Patyó vezetésével, aki szeretett volna a szabadban maradni, ezt megtehetette egy bújócska keretében, ami az előzőekben már említett réten volt. Mindeközben Marci és Greschik Gergő az éjszaka sötétjét megtörő quadcopterrel szállt ide-oda a levegőben. Hamarosan visszamentünk a szállásra és aludtunk.

Második nap.

Reggel fél 8 körül keltünk, majd hamar megreggeliztünk, mert egy másik csoport jött elfoglalni a szállást. 10 óra előtt egy kicsivel, szendvicsekkel megpakolva indultunk túrázni a Cuha-völgye Tanösvényen Nényei Tanár Úr volt osztályával, a szentendrei ferencesekkel. A sziklás völgyben kisebb-nagyobb esésekkel tarkított utunk során egy tisztáson pihentünk meg. Ezt követően kezdtünk el számháborúzni a ferencesekkel az erdőben. Mindkét kísérő Tanárunk az ellenfél oldalán harcolt, ráadásul a ferencesek alacsony létszámának köszönhetően még egy-két osztálytársunkat is elveszítettük. Megfogyatkozva bár, de törve nem, elkezdtük hát a számháborút. Az első fordulóban mi viszonylag alacsonyan elhelyezkedő bázist védünk, a ferencesekkel ellentétben, akik a domb tetején voltak. Ezt nem is tudtuk megvédeni, az első kört elveszítettük. A második körben azonban taktikát változtattunk. Zelles Andris stratégiai utasításait követve, hosszas, kimerítő csatában bevettük az ellenfél várát. Csatakiáltásunk után az osztály felének alig maradt hangja, akinek viszont mégis maradt, a számháború végéig feszegette annak határait. A kicsit több mint egy órás csata háromnegyed részét csapatunk kb. 8-10 tagja az ellenfél bázisa előtti részen, a földön ülve töltötte, mert hamar kilőtték. A kétfordulós számháborút igazságos döntetlennel fejeztük be és tértünk vissza a tisztásra. A pihenő alatt, akinek még volt ereje, megnézhetette a domboldali barlangot. A számháború végén ismét a sziklás völgyön keresztül vezetett utunk hazafelé. Ekkor már több

alkalommal csúszott meg fáradt lábunk a sziklák szélén, és estünk bele a patakba. Vizesen, sárosan megérkeztünk ismét a vinyei rétre, ahol kollektív fagyizásban volt részünk. Innen indultunk tovább Alsóörsre, ahova délután érkeztünk, hosszú séta után. A lepakolás után Marci hozzálátott a vacsora elkészítéséhez, a többiek pedig a TV-n követték az Eurovíziós Dalfesztivál második elődöntőjét. A sokkoló külsejű, osztrákokat képviselő szakállas nő láttán nem tudtunk eleget nevetni. A lengyel csapat produkciója már szimpatikusabba volt mindannyiunk számára. Kicsit későn, 11 óra után tudtuk elkezdni a bográcsban készített palócleves elfogyasztását. Vacsora után, de még lefekvés előtt Játakimusz bűvész-show-ját tekintettük meg.

Harmadik nap.

Harmadik napunkon meglehetősen korán, fél 7-kor keltünk, és azzal a lendülettel reggeliztünk is, hogy minél tartalmasabban tudjuk eltölteni az időt. El is indultunk, utunk Balatonfűzfőre vitt minket a Serpa Kalandparkba, ahova hamarabb érkeztünk, mint az ottani dolgozók. Az igen nehéz és hosszú pályán végül hál' Istennek mindenki végigért. Ezután lehetett íjászkodni, falra mászni és kipróbálni a drótkötél csúszdát. A kalandpark után siettünk a fűzfői vasútállomásra, ahol éppen hogy elértük a vonatot. Székesfehérváron átszálltunk és 15:29-kor már a Déli pályaudvarról indultunk haza.

Írta: Szűcs András